

Czwartek, 8 października 2015

P8_TA(2015)0350

Odnowienie planu działania UE w zakresie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście współpracy na rzecz rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2015 r. w sprawie odnowienia planu działania UE w zakresie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście rozwoju (2015/2754(RSP))

(2017/C 349/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) ustanawiające równość płci jako jedną z głównych zasad, na których opiera się UE,
- uwzględniając art. 208 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w którym ustanowiono zasadę spójności polityki na rzecz rozwoju, która wymaga uwzględniania celów współpracy na rzecz rozwoju w ramach strategii, które mogą wywierać wpływ na kraje rozwijające się,
- uwzględniając IV światową konferencję w sprawie kobiet, która odbyła się w Pekinie we wrześniu 1995 r., pekińską deklarację i platformę działania, a także późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na sesjach specjalnych ONZ „Pekin + 5”, „Pekin + 10”, „Pekin + 15” i „Pekin + 20”, dotyczące dalszych działań i inicjatyw mających na celu wdrożenie pekińskiej deklaracji i platformy działania, odpowiednio z dnia 9 czerwca 2000 r., 11 marca 2005 r., 2 marca 2010 r. i 9 marca 2015 r.,
- uwzględniając realizację programu działań Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju, która odbyła się w Kairze w 1994 r., podczas której społeczność światowa uznała i potwierdziła, że zdrowie reprodukcyjne i seksualne oraz prawa reprodukcyjne mają fundamentalne znaczenie dla zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając strategię UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn 2010–2015 (COM(2010)0491),
- uwzględniając plan działania UE w zakresie równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w kontekście rozwoju (2010–2015), sprawozdanie z jego wykonania za 2013 r. (SWD(2013)0509) i konkluzje Rady w tej sprawie z dnia 19 maja 2014 r., a także sprawozdanie z jego wykonania za 2014 r. (SWD(2015)0011),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 maja 2015 r. w sprawie płci w kontekście rozwoju i w sprawie nowego globalnego partnerstwa na rzecz eliminacji ubóstwa i osiągnięcia zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015 ⁽¹⁾,
- uwzględniając ocenę wsparcia UE na rzecz równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet w krajach partnerskich ⁽²⁾,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) z dnia 18 grudnia 1979 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0059.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/europeaid/evaluation-eu-support-gender-equality-and-womens-empowerment-partner-countries-final-report_en

Czwartek, 8 października 2015

- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000 r.) i 1820 (2008 r.) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
  - uwzględniając pytania skierowane do Rady i Komisji w sprawie odnowienia planu działania UE w zakresie równości płci i wzmacniania pozycji kobiet w kontekście rozwoju (O-000109/2015 – B8-0762/2015 i O-000110/2015 – B8-0763/2015),
  - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Rozwoju,
  - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska (UE) ma obowiązek promowania równości płci i dbania o uwzględnianie aspektu płci we wszystkich swoich działaniach; mając na uwadze, że równouprawnienie płci i upodmiotowienie kobiet jest warunkiem wstępnym realizacji celów zrównoważonego rozwoju po roku 2015, a także odrębną kwestią praw człowieka, którą należy realizować niezależnie od płynących z niej korzyści dla rozwoju i wzrostu; mając na uwadze, że przemoc na tle płciowym jest poważnym naruszeniem praw człowieka i nigdy nie można jej uzasadniać religią, kulturą lub tradycją;
- B. mając na uwadze, że w wyniku 20-letniego przeglądu realizacji pekińskiej deklaracji i platformy działania stwierdzono, iż postępy w dążeniu do równości płci i równouprawnienia kobiet były powolne i nierównomierne, a żaden kraj na świecie nie przewyżczył w pełni różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że przegląd wykazał, iż do braku postępów przyczyniło się niezmiennie i chronicznie niedoinwestowanie równości płci i równouprawnienia kobiet;
- C. mając na uwadze, że dwa milenijne cele rozwoju (MCR), które wyraźnie dotyczą praw kobiet – a mianowicie promowanie równości płci i upodmiotowienie kobiet (MCR 3) oraz poprawa opieki zdrowotnej nad matkami (MCR 5) – pozostają w dużej mierze nieosiągnięte; mając na uwadze, że według szacunków każdego dnia na świecie umiera około 800 kobiet wskutek powikłań w czasie ciąży lub porodu, mając na uwadze, że około 222 miliony kobiet w krajach rozwijających się nie mają dostępu do bezpiecznych i nowoczesnych metod planowania rodziny, podczas gdy odsetek pomocy rozwojowej przeznaczonej na planowanie rodziny w ramach całkowitych ogólnych środków pomocowych na politykę zdrowotną zmniejsza się;
- D. mając na uwadze, że ubóstwo na świecie dotyka w większości kobiet oraz gospodarstw domowych prowadzonych przez kobiety; mając na uwadze rosnącą bezbronność kobiet żyjących na marginesie społecznym; mając na uwadze, że 62 mln młodych dziewcząt na świecie nie uczęszcza do szkoły;
- E. mając na uwadze, że jedna na trzy kobiety na świecie prawdopodobnie doświadczy przemocy fizycznej i seksualnej w pewnym momencie swojego życia; mając na uwadze, że co roku 14 mln dziewcząt jest zmuszanych do zawarcia małżeństwa; mając na uwadze, że UE uznaje prawo każdej osoby do posiadania pełnej kontroli oraz swobodnego decydowania – w sposób wolny od dyskryminacji, przymusu i przemocy – w odniesieniu do kwestii dotyczących jej seksualności oraz zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;
- F. mając na uwadze, że według doniesień Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)⁽¹⁾ inwestycje są „zdecydowanie niewystarczające do osiągnięcia równości płci” mimo trzykrotnego zwiększenia przez jej członków pomocy przeznaczonej na ten cel do poziomu 28 mld USD w 2012 r.; mając na uwadze, że finansowanie związane z płcią koncentruje się głównie na sektorach społecznych, pozostawiając niedoinwestowanie sektorów gospodarczych i produkcyjnych, podczas gdy analizy OECD pokazują, że inwestycje w równouprawnienie płci przynoszą największe korzyści ze wszystkich inwestycji rozwojowych;

⁽¹⁾ https://europa.eu/eyd2015/sites/default/files/users/Madara.Silina/from_commitment_to_action_financing_for_gewe_in_sdgs_oecd.pdf

Czwartek, 8 październik 2015

G. mając na uwadze, że 2,5 miliarda ludzi, w większości kobiety i młodzież, pozostaje wykluczonych z formalnego sektora finansowego,

Radykalna zmiana w drugim planie działania w zakresie równości płci

1. uważa, że wyniki oceny pierwszego planu działania w zakresie równości płci wskazują, iż wyraźnie potrzebna jest radykalna zmiana działań UE w zakresie równości płci i równouprawnienia kobiet oraz że potrzebujemy nowych zobowiązań politycznych ze strony Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisji w celu poprawy wyników; podkreśla znaczenie wdrożenia głównych zaleceń z tej oceny w następnym planie działania w zakresie równości płci, począwszy od kompleksowej odpowiedzi w dziedzinie zarządzania;

2. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, aby wraz z nowym planem działania zapoczątkować zmianę podejścia, oraz uważa w związku z tym, że drugi program działania w zakresie równości płci powinien mieć formę komunikatu Komisji; wyraża ubolewanie, że drugi program działania w zakresie równości płci został przedstawiony, jako wspólny dokument roboczy, a nie komunikat; wzywa Komisję oraz ESDZ do niezwłocznego rozpoczęcia wykonywania nowego planu, aby umożliwić osiągnięcie konkretnych wyników, jako część szerszego zobowiązania Unii dotyczącego równości płci i równouprawnienia kobiet w ramach celów zrównoważonego rozwoju, oraz do konsultowania się z Parlamentem w toku tego procesu;

3. uważa, że drugi program działania w zakresie równości płci powinien koncentrować się na wszystkich aspektach polityki zewnętrznej UE – współpracy na rzecz rozwoju, pomocy humanitarnej, handlu, prawach człowieka, sprawach zagranicznych i kwestiach migracji i azylu, zgodnie z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju – oraz powinien mieć jednakowe zastosowanie do krajów rozwijających się, krajów objętych polityką sąsiedztwa oraz polityką rozszerzenia;

4. uważa, że równość płci i równouprawnienie kobiet powinno należeć do podstawowej działalności instytucji UE poprzez jasne obowiązki w zakresie zarządzania, zarówno w administracji centralnej, jak i w delegaturach UE; podkreśla fakt, że szefowie delegatur, kierownicy działów oraz kadra kierownicza wyższego szczebla powinna być odpowiedzialna za sprawozdawczość, monitorowanie i ocenę polityki na rzecz równości płci i równouprawnienia kobiet oraz że problematykę płci należy włączyć do opisu zakresu obowiązków i do szkoleń dla wszystkich pracowników;

5. uważa, że wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa powinna zadbać o to, aby wszyscy komisarze odpowiedzialni za działania zewnętrzne wykazali się zdolnościami przywódczymi niezbędnymi do zapewnienia pomyślnej realizacji drugiego planu działania w zakresie równości płci; z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z maja 2015 r., w których podkreśla się zobowiązanie państw członkowskich do planu transformacji na rzecz praw kobiet i dziewcząt; podkreśla potrzebę komplementarności pomiędzy działaniami Komisji/ESDZ a działaniami państw członkowskich;

6. ubolewa nad faktem, że kwestie płci nie zostały omówione w rocznym sprawozdaniu DG DEVCO za 2014 r., i apeluje o włączenie kwestii równości płci i równouprawnienia kobiet do rocznych sprawozdań wszystkich dyrekcji generalnych Komisji zajmujących się działaniami zewnętrznymi, a w przyszłości także ESDZ; wzywa wszystkie delegatury UE, aby składały roczne sprawozdanie w sprawie programu działań w zakresie równości płci oraz aby przedstawiały podsumowanie osiągniętych postępów w zakresie równości płci i równouprawnienia kobiet w swoich sprawozdaniach rocznych, przeglądach śródkresowych i ocenach na szczeblu krajowym; uważa, że wyniki należy ująć w monitorowaniu ukierunkowanym na wyniki (ROM);

7. zauważa, że śródkresowy przegląd dokumentów programowych instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI), który odbędzie się w 2017 r., stanowi dobrą okazję do oceny wpływu programów finansowanych przez DCI na kobiety i dziewczęta, do wyraźnego wskazania, jaką część programów finansowanych z DCI stanowią programy na rzecz kobiet i dziewcząt, oraz do dokonania niezbędnych przesunięć, o ile okaże się to konieczne;

Czwartek, 8 października 2015

8. przypomina o unijnej zasadzie spójności polityki na rzecz rozwoju i podkreśla znaczenie spójności polityki wewnętrznej i zewnętrznej UE oraz konieczność zapewnienia spójności między nowym planem działania w zakresie równości płci a kolejnym planem działania dotyczącym praw człowieka i demokracji; podkreśla, że równość płci musi stanowić systematyczny i integralny element wszystkich dialogów dotyczących praw człowieka między UE a państwami trzecimi; wzywa ESDZ do ustanowienia dialogów w dziedzinie równości płci obok dialogów dotyczących praw człowieka z państwami trzecimi;

9. przypomina, że pełna koordynacja między służbami centralnymi, delegaturami i ambasadami państw członkowskich – z wykorzystaniem opisów krajowej struktury płci i innych narzędzi – ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego wdrożenia drugiego planu działania w zakresie równości płci; podkreśla w tym kontekście, że przegląd krajowego planowania EFR stanowi okazję do dopilnowania pełnego wdrożenia drugiego planu działania w zakresie równości płci oraz do dokonania ewentualnych dostosowań;

Gromadzenie danych i cele

10. domaga się skuteczniejszych strategii wdrażania i nalega na stosowanie ilościowych i jakościowych wskaźników uwzględniających kwestie płci, a także na systematyczne i terminowe gromadzenie danych segregowanych według kryterium płci w odniesieniu do beneficjentów i uczestników wszystkich działań, jako element procesu monitorowania i oceny; podkreśla, że dane powinny być udostępniane publicznie w celu zapewnienia odpowiedzialności finansowej i przejrzystości; uważa, że sprawozdawczość powinna być dostosowana i włączona do ugruntowanych systemów monitorowania i oceny, takich jak ramy wyników Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej i Rozwoju (DEVCO); podkreśla konieczność inwestowania w statystyki krajowe i wzywa wszystkie państwa członkowskie do ustanowienia systemów monitorowania uwzględniających problematykę płci;

11. zwraca się do delegatur UE i ambasad państw członkowskich o wysunięcie na pierwszy plan wysokiej jakości analizy pod kątem płci i inwestowanie w tę analizę jako podstawę strategii i programowania krajowego; uważa, że UE powinna dokonać przeglądu krajowych planów orientacyjnych pod kątem nowego planu działania w zakresie równości płci;

12. uznaje, że dziewczęta i młode kobiety znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji i są szczególnie narażone, oraz że należy zwrócić szczególną uwagę na zapewnienie dziewczętom dostępu do edukacji, umożliwienie im życia bez przemocy oraz usunięcie dyskryminacyjnych przepisów i praktyk, a także wzmocnienie pozycji dziewcząt i młodych kobiet na całym świecie;

13. podkreśla potrzebę jasnych celów i wskaźników, mierzonych i segregowanych według płci, wieku, niepełnosprawności i innych czynników, a także lepszego śledzenia przydziałów budżetowych; podkreśla, że cele i metodologia monitorowania powinny być dostosowane do globalnych ram rozwoju po 2015 r. i innych stosownych ram międzynarodowych;

14. podkreśla, że UE musi wskazać i zapewnić wystarczające zasoby finansowe i ludzkie do realizacji swoich zobowiązań dotyczących równości płci i równouprawnienia kobiet; podkreśla znaczenie uwzględniania aspektu płci w finansach publicznych poprzez opracowywanie budżetu z uwzględnieniem problematyki płci i nierówności;

Kluczowe aspekty nowego planu działania w zakresie równości płci

15. uważa, że plan działania musi odnieść się do przeszkód na drodze ku pełnemu wdrożeniu wytycznych UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz do eliminacji wszelkich form przemocy; wzywa do opracowania kompleksowego podejścia UE do przemocy wobec kobiet, z uwzględnieniem większych wysiłków i środków na rzecz zapobiegania wszystkim dyskryminującym praktykom wobec kobiet oraz wyeliminowania tych praktyk, jak również zwalczania i ścigania wszelkich form przemocy, w tym handlu ludźmi, okaleczania żeńskich narządów płciowych, przymusowej sterylizacji, wymuszonej ciąży, ludobójstwa ze względu na płeć, przemocy domowej i gwałtu małżeńskiego, małżeństw zawieranych w wieku dziecięcym, wczesnych i przymusowych małżeństw oraz przemocy na tle płciowym w sytuacjach konfliktu i po jego zakończeniu; apeluje o opracowanie konkretnych działań UE w celu wzmocnienia praw poszczególnych grup kobiet, ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży, migrantów, kobiet zarażonych wirusem HIV, lesbijek, gejų, osób biseksualnych, transpłciowych i interseksualnych (LGBTI) oraz osób niepełnosprawnych;

16. podkreśla znaczenie zwiększenia dostępu dziewcząt do edukacji na wszystkich szczeblach i usunięcia barier w uczeniu się związanych z płcią;

Czwartek, 8 październik 2015

17. podkreśla fakt, że należy wykorzystać stosowanie gwałtu jako narzędzia walki i ucisku, a także że UE musi wywierać presję na rządy państw trzecich i wszystkie zainteresowane strony w regionach, gdzie ma miejsce taka przemoc ze względu na płeć, tak aby ukrócić tę praktykę, postawić sprawców przed sądem i pracować z ofiarami, poszkodowanymi kobietami i społecznościami, aby pomóc im wyzdrowieć i otrząsnąć się z traumy;

18. zwraca uwagę na trudną sytuację kobiet migrujących, uchodźców i osób ubiegających się o azyl oraz konieczność zapewnienia im szczególnej ochrony; wzywa do przyjęcia szczególnych środków w celu wzmocnienia i pełnego zagwarantowania praw kobiet ubiegających się o azyl; apeluje o odważne działania na szczeblu europejskim, aby poradzić sobie z trwającym kryzysem migracji i uchodźców, w tym o całościowe i uwzględniające kwestię płci podejście do migracji i azylu, które będzie spójne we wszystkich państwach członkowskich;

19. uznaje, że zdrowie należy do praw człowieka; podkreśla znaczenie powszechnego dostępu do opieki zdrowotnej i ubezpieczenia zdrowotnego, w tym zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego i wiążących się z nim praw, jak uzgodniono w oparciu o program działań Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju oraz pekińską platformę działania; apeluje w związku z tym o dalsze starania na rzecz zwiększenia dostępu kobiet do zdrowia i edukacji zdrowotnej, planowania rodziny, opieki prenatalnej oraz zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, szczególnie w celu zajęcia się w dużej mierze niezrealizowanym MCR 5 dotyczącym zdrowia matek, w tym ograniczenia umieralności niemowląt i dzieci; wskazuje, że dostęp ten przyczynia się do realizacji wszystkich celów rozwoju związanych ze zdrowiem; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem zwłaszcza konkluzje Rady z maja 2015 r.;

20. podkreśla potrzebę stworzenia przyjaznego środowiska, zwłaszcza poprzez zniesienie przeszkód społecznych i prawnych w dostępie kobiet do środków produkcji, w tym do ziemi oraz zasobów naturalnych i ekonomicznych, promowanie włączenia finansowego, odpowiednich standardów pracy, ochrony socjalnej z uwzględnieniem aspektu płci oraz równego wynagrodzenia za pracę o równej wartości;

21. uważa, że przedsiębiorstwa mają do odegrania ważną rolę w pogłębianiu równouprawnienia poprzez działania, które przyczyniają się do wzmocnienia ekonomicznej pozycji kobiet i ich praw gospodarczych, takie jak zapewnienie kobietom godnej pracy, równego wynagrodzenia, dostępu do finansów i bankowości oraz możliwości udziału w kierownictwie i podejmowaniu decyzji, jak również poprzez ochronę przed dyskryminacją i nadużyciami w miejscu pracy oraz poprzez społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw uwzględniającą aspekt płci; w tym kontekście apeluje o większe wsparcie dla lokalnych MŚP, zwłaszcza dla kobiet prowadzących działalność gospodarczą, aby umożliwić im czerpanie korzyści ze wzrostu gospodarczego, którego motorem jest sektor prywatny; podkreśla pozytywną rolę, jaką w dziedzinie wzmocnienia ekonomicznej pozycji kobiet i ich integracji nadal odgrywają mikrofinanse, przedsiębiorczość społeczna i alternatywne modele biznesowe takie jak towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych i spółdzielnie;

22. uznaje potrzebę zapobiegania dyskryminacji kobiet ze względu na małżeństwo i macierzyństwo oraz skutecznego zapewnienia im prawa do pracy;

23. zauważa, że upodmiotowienie kobiet i bezpieczeństwo żywnościowe wzajemnie się wspierają; podkreśla potrzebę wzmocnienia pozycji kobiet wiejskich poprzez przeciwdziałanie dyskryminacji w dostępie do gruntów, wody, edukacji, szkolenia, rynków i usług finansowych; wzywa do znacznego zwiększenia inwestycji publicznych w rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich, ze zwróceniem szczególnej uwagi na drobnych producentów rolnych, spółdzielnie rolnicze i sieci rolników;

24. podkreśla potrzebę włączenia kobiet do rozwijających się sektorów gospodarki, które są ważne dla zrównoważonego rozwoju, w tym do sektorów zielonej gospodarki i gospodarki o obiegu zamkniętym, energii odnawialnej i ICT, oraz reprezentacji kobiet w tych sektorach;

25. przypomina o istotnej roli, jaką we wzmacnianiu pozycji kobiet i dziewcząt w życiu społecznym, gospodarczym, kulturalnym i politycznym odgrywa edukacja formalna i nieformalna; podkreśla potrzebę opracowania unijnej strategii edukacyjno-rozwojowej, która będzie szeroko uwzględniała aspekty płci, zwłaszcza w dziedzinie edukacji na rzecz zrównoważonego rozwoju, pojednania po konflikcie, uczenia się przez całe życie i szkolenia zawodowego, nauki, technologii, inżynierii i matematyki oraz roli sztuki w wymianie międzykulturowej;

Czwartek, 8 października 2015

26. podkreśla znaczenie zwiększenia udziału kobiet w kształtowaniu i wdrażaniu ram na okres po 2015 r.; apeluje o zwiększenie wsparcia finansowego na rzecz organizacji walczących o prawa kobiet, środków politycznych i środków budowania zdolności mających na celu zaangażowanie i zwiększenie stałego udziału oddolnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, a zwłaszcza organizacji kobiet, w konsultacjach z zainteresowanymi stronami na szczeblach lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym;
27. zauważa, że plan działania w zakresie równości płci musi uwzględniać sytuację osób LGBTI w państwach trzecich oraz wspieranie i ochronę praw osób LGBTI;
28. podkreśla znaczenie poprawy sytuacji prawnej kobiet i zwiększenia ich dostępu do wymiaru sprawiedliwości dzięki reformie prawa uwzględniającej aspekty płci; uważa, że ukierunkowane finansowanie na rzecz równości płci w zakresie pomocy prawnej pomaga wzmocnić praworządność;
29. wzywa UE do promowania większego udziału kobiet w procesach utrzymywania i budowania pokoju oraz w wojskowych i cywilnych misjach zarządzania kryzysowego UE; ponawia w związku z tym swój apel do UE o propagowanie rezolucji nr 1325 (2000) i 1820 (2008) Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa oraz apeluje o włączenie perspektywy płci i praw kobiet we wszystkie inicjatywy pokojowe i dotyczące bezpieczeństwa;
30. wzywa UE do propagowania podstawowych praw człowieka kobiet i dziewcząt zagwarantowanych w Powszechnej deklaracji praw człowieka; w tym kontekście kładzie nacisk na potrzebę zapewnienia ochrony prawa do życia i godności wszystkich kobiet i dziewcząt dzięki aktywnemu zwalczaniu szkodliwych praktyk takich jak ludobójstwo ze względu na płeć;
31. podkreśla znaczenie środków wzmocnienia przywództwa oraz uczestnictwa kobiet i organizacji walczących o prawa kobiet w sferze publicznej i prywatnej; wzywa do wzmocnienia wysiłków na rzecz zwiększenia udziału kobiet i organizacji walczących o prawa kobiet w życiu politycznym, zwłaszcza poprzez uwzględnienie takich starań we wszystkich programach wspierania demokracji, w tym w kompleksowym podejściu Parlamentu do wspierania demokracji;
32. podkreśla potrzebę angażowania mężczyzn i chłopców oraz propagowania ich czynnego udziału w działaniach na rzecz eliminacji dyskryminujących norm społecznych, zwalczania stereotypów płci i przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz potrzebę propagowania odpowiedzialności mężczyzn i chłopców za te działania;
- o
- o o
33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz organizacji ONZ Kobiety.
-